

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2153/2023
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против тужене „Sabra Company“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Јелена Станковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6374/21 од 05.08.2022. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6374/21 од 05.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6374/21 од 05.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24764/20 од 18.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи исплати 52.130,00 динара са законском затезном каматом од 16.04.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати трошкове парничног поступка од 17.485,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6374/21 од 05.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неосновна жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за трошкове другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Спорно правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа. Указивањем на разлоге отказивања путовања од стране тужиле и у склопу наведеног значај почетка примене Уредбе о понуди заменског путовања за туристичко путовање које је отказано или није реализовано услед болести COVID - изазване вирусом 19 SARS-Cov – 2 („Службени гласник РС“ број 63/2020 од 30.04.2020. године), заправо се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. ЗПП. Тужена у ревизији указује на правно становиште изражено у одлукама другостепених судова, али како није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је ова, то нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Битне повреде поступка нису разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу изнетог, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 25.06.2020. године, вредност предмета спора је 52.130,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, то је ревизија недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправака
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**